

Holdturneringens struktur

Indledning

Det forslag, som et udvalg under DSU har udarbejdet om en kommende struktur for holdturneringen, har nu siden den 20. februar 2013 kunnet læses på unionens hjemmeside. Kort fortalt går forslaget grundlæggende ud på helt at slette forbindelsen mellem på den ene side divisionerne (og en ny kvalifikationsrække) og på den anden side hovedkredsens turneringer og at åbne for, at også divisionsspillere kan deltage i sidstnævnte. Hovedkredsvinderne kvalificerer sig ikke til divisionerne, men der skal være fri tilmelding til de nævnte kvalifikationsrækker, hvorfra man kan spille sig til oprykning til 2. division. Udvalget foreslår/anbefaler samtidig, at man i hovedkredsene generelt spiller med 4-mands hold på hverdagsaftener med 90 minutter til 40 træk og 30 minutter til resten af partiet.

Det er glædeligt, at man nu har valgt at bekendtgøre forslaget til en bredere kreds, da det drejer sig om et oplæg til den største ændring af unionens holdturneringer i de sidste 50 år og vel at mærke et forslag, som – hvis det vedtages – har stor betydning for alle unionens klubber.

Unionens aktuelle udfordringer

Dansk Skak Union står i disse år over for store udfordringer og problemer, bl.a.:

- faldende medlemstal
- problemer med at tiltrække nye, unge medlemmer
- et stort antal små og lukningstruede klubber
- vanskeligheder med at skaffe ledere
- en stort set kuldsejlet skakserver
- underskud i Dansk Skaksalg ApS

Det skal understreges, at ansvaret herfor ikke blot kan placeres hos unionens (nuværende) ledelse. Problemerne har mange årsager. Det er imidlertid bl.a. den nuværende ledelses ansvar at prioritere sine kræfter relevant og derfor først og fremmest at sætte ind, hvor der er problemer.

Det er positivt, at unionen til gengæld har en velfungerende holdturnering og EMT, et glimrende Skakblad og en god hjemmeside.

Det kan derfor undre, at man har så travlt med at ville foretage ændringer i holdturneringen, hvilket også kom til udtryk sidste år, da Forretningsudvalget barslede med et forslag om at: *”--holdturneringen samles i en landsdækkende holdturnering, som omfatter alle rækker fra skakligaen og divisionerne og ned til de lokale rækker, som i dag spilles i regi af hovedkredsholdturneringer.”*

Forslagets gennemførelse ville betyde en uhørt og uhensigtsmæssig centralisering, der ville umuliggøre en fornuftig hensyntagen til lokale forhold med hensyn til afvikling af turneringen (betænkningstid, holdstørrelse, søndags- eller hverdagskampe osv.).

Det nye forslag vil medføre lignende ulemper.

Hvilke begrundelser fremføres så for det nye forslag? Meget få.

Det anføres, at *"klubberne ikke kan stille med 8 mand til søndagskampe, og dermed har hovedkredsene problemer med at skaffe en fuld mesterrække med en dårligere holdturnering til følge for de klubber, der kan stille med et 8 mands hold..."*

Det er vores indtryk, at hovedkredsene selv er i stand til at løse sådanne problemer, hvis de foreligger, f.eks. ved at nøjes med 6 hold i hovedkredsens øverste række, eller ved at flere hovedkredse kan gå sammen om en fælles Mesterrække. Det er for tiden i øvrigt kun i 2., 4./5. (delvist), 8. og 9. hovedkreds, at øverste række spilles om søndagen.

I forslaget anføres til støtte for at spille med 4-mandshold i hovedkredsene, at *"ved at spille med 4-mandshold vil det gøre lettere for alle klubber at være med, ligesom denne holdstørrelse vil gøre holdskakken til en mere social begivenhed samt give færre praktiske problemer. 4-mandshold er en passende størrelse til 1 bil, og endelig vil 4-mandshold give dobbelt så mange hold og dermed også bedre muligheder for at inddele holdene i homogene grupper styrkemæssigt.*

Hertil må det siges, at hovedkredsene i forvejen har indrettet sig på mindre holdstørrelser end 8 i de laveste rækker. Desuden passer 8 mand lige så godt til 2 biler som 4 mand til 1 bil. Det er også svært at se, at det skulle blive en mere "social begivenhed" at være 4 på holdet end 8. Tværtimod medfører forslaget, at mange socialt velfungerende 8-mandshold skal finde sig i at blive splittet, og ledelsesmæssigt kan det blive et problem at skaffe det dobbelte antal holdledere. Det kræver også flere ressourcer at tilrettelægge og drive en turnering med langt flere hold – og desværre uden at det skyldes, at der er flere, der spiller skak.

På blot lidt længere sigt vil flere hold og klubber melde sig til de såkaldte kvalifikationsrækker – hvilket sikkert også er hensigten - hvorfor det bliver mere end gådefuldt, når forslaget taler om *"hvert regionsmesterskab er en begivenhed for sig"* og at *"der bliver nogle nye muligheder for hovedkredsmesterskaber for klubhold og bymesterskaber for klubhold – det sidste vil nok være koncentreret omkring København, Aarhus, Aalborg og Odense"*.

I øverste række i hovedkredsene har man de sidste 50 år med fornøjelse kæmpet om at rykke op i 2. division. Udover glæden ved at spille skak, hvad er så fornøjelsen ved at foregive at kæmpe om at rykke op i en række, som man frit kan melde sig til? Hvad er ideen i som 4-mandshold at blive "hovedkredsmester" eller "bymester"? Og hører denne titel ikke snarere hjemme hos egnens/byens højst placerede 8-mandshold i ligaen/divisionerne, hvor man spiller med en mere seriøs betænkningstid og formentlig møder stærkere modstand? Hvordan vil man forklare om dette "mesterskab" til udenforstående? Hvilke sportsgrene i øvrigt har fundet de vises sten ved at kappe forbindelsen mellem divisionerne og de lokale serier?

Forslagets konsekvenser

Et rimeligt bud vil formentlig være, at 4-6 hold i hver hovedkreds (sandsynligvis fra mesterrækken) i første omgang vil melde sig til de såkaldte "kvalifikationsrækker" (under de nuværende 2. divisioner); det vil selvsagt gøre det mindre attraktivt for klubberne at deltage i den øverste klasse i hovedkredsturneringen, navnlig når vinderen ikke rykker op i 2. division.

Da der er fri tilmelding til kvalifikationsrækkerne, vil det i høj grad vanskeliggøre planlægningen af den resterende holdturnering i hovedkredsene. Klubberne vil skulle tilmelde sig uden klare fornemmelser af, hvem deres modstandere bliver – hvilket kan være afgørende for, om de foretrækker at melde sig til den ene eller den anden turnering. Hovedkredsene får problemer med at skaffe en passende plads til de hold, der ikke længere vil spille i kvalifikationsrækkerne - eller som rykker ned fra 2. division og foretrækker at komme helt ned i hovedkredsens turnering. Etableringen af kvalifikationsrækkerne medfører langt hen ad vejen en landsdækkende overtagelse af holdturneringerne og udhuler mulighederne for en hensigtsmæssig afvikling lokalt.

Guleroden til hovedkredsene skulle vel være, at de får divisionsspillerne til rådighed. Men til gengæld mister de nogle hold til kvalifikationsrækkerne, og hvis de skal kunne bruge divisionsspillerne, tvinges de til at lade alle deres hold spille på hverdagsaftener, uanset om den lokale geografi og holdstruktur klart gør det påkrævet at spille om søndagen i en eller flere af hovedkredsens rækker.

Hvad skal det nytte?

Forslaget til den nye holdturneringsstruktur vil ikke skaffe Dansk Skak Union nye medlemmer og vil ikke få de nuværende medlemmer, der ikke spiller holdskak, til at gøre det. Den reducerede holdturnering i hovedkredsene og de nye kvalifikationsrækker vil heller ikke give øget pressedækning og medieomtale i øvrigt. Man vil fjerne enheden i dansk holdskak og opdele i en central turnering og lokale turneringer, samtidig med at man fra centralt hold vil tilskynde til landsdækkende ensartede regler for de lokale turneringer uden hensyntagen til de forskellige lokale behov og ønsker m.h.t. f.eks. holdstørrelser, betænkningstid, spilletidspunkt på ugen og styrkelisteregler.

I forslaget anføres kun et par tynde – og ovenfor gendrevne - begrundelser for at ændre holdturneringsstrukturen grundlæggende, så formålet må vel være et andet.

Forslaget vil medføre en udhuling af hovedkredsens holdturnering og en udsultning af de opgaver, der bliver løst i hovedkredsregi for øjeblikket. Det vil på længere sigt måske gøre det lettere at få sammenlagt/nedlagt hovedkredse og foretaget en centralisering af Dansk Skak Union. Det er selvsagt en helt legitim skakpolitisk målsætning at arbejde for dette, men så bør det siges ligeud, og man bør åbent arbejde for dette mål. Det er til gengæld ikke rimeligt, at man for at opnå dette mål på en lang række punkter ødelægger en i hovedsagen velfungerende holdstruktur, både i divisionerne og i hovedkredsene.

Hvad skal der gøres?

Under indtryk af det vigende deltagertal i holdturneringen bør hovedkredsene samarbejde om afvikling af klasser, hvor dette giver mening mht. antal hold, afstande osv., f.eks. således som 4. og 5. hovedkreds nu gør. På længere sigt vil det muligvis – og ganske naturligt – give anledning til sammenlægning af hovedkredse, og denne udvikling bør Dansk Skak Unions ledelse deltage i og være katalysator for. Sammenlægninger vil også kunne bane vejen for det meget velbegrundede ønske om 4 oprykkere fra hver side af Storebælt til 2. division.

I 9. hovedkreds tog vi i 2009 initiativ til et tæt samarbejde – og gerne fusion - med 6. og 7. hovedkreds, og det er vi selvsagt fortsat parat til, men samarbejdet skal altid være lokalt forankret og skal ikke presses ned over hovedkredsene fra centralt hold.

Og hvad sker der lige nu?

Som det fremgår, er 9. hovedkreds mildt sagt meget betænkelig ved det foreliggende forslag. 9. hovedkreds har derfor den 28. januar 2013 indsendt følgende forslag til behandling på unionens delegeretmøde den 31. marts 2013 under indkomne forslag:

”Delegeretmødet pålægger hovedbestyrelsen, at større ændringer af holdturneringen skal godkendes af delegeretmødet for at kunne gennemføres.”

Foreløbig har unionens formand anmodet 9. hovedkreds om at trække forslaget tilbage under påberåbelse af, at det fremgår af unionens love (§ 7, stk. 11), at det er Hovedbestyrelsen, der fastsætter reglementer for unionens turneringer. Unionsformanden har samtidig påpeget, at ændringer af unionens love kræver 2/3 flertal (§ 11, stk. 3).

Vi har derfor heller ikke indgivet forslaget som et forslag om en lovændring. Dette fremgår jo også udtrykkeligt af forslagets tekst.

Efter unionens love (§ 6, stk. 7, 2. pkt.) behandler delegeretmødet imidlertid ”sådanne spørgsmål, om hvis forhandling senest den 1. februar er fremsat skriftlig anmodning af en stemmeberettiget eller et medlem af hovedbestyrelsen over for formanden.”

Dette gælder naturligvis alle spørgsmål, også selv om et spørgsmål i øvrigt hører under Hovedbestyrelsens kompetence. Sådan har det altid været.

Hertil kommer, at efter unionens loves § 6, stk. 1, er delegeretmødet unionens højeste myndighed.

Vi fastholder derfor forslaget.

9. hovedkreds har grundlæggende ikke noget ønske om, at Hovedbestyrelsen generelt skal miste kompetencen til at fastsætte reglementer for unionens turneringer. Men vi mener, at det foreliggende forslag er så foruroligende og af så fundamental betydning for alle unionens klubber, at delegeretmødet bør sikre sig en vetoret over for en eventuel (kneben) vedtagelse i Hovedbestyrelsen af forslaget – eller noget, der ligner det.

Ikast, den 5. marts 2013

På 9. hovedkreds' vegne

Erik Søbjerg
formand

/ Morten Fabrin
holdturneringsleder